

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: a) D. O.-E., b) nezl. T. A., zastoupen matkou: D. O.-E., jako zákonnou zástupkyní, zastoupeni JUDr. Janou Brhlovou, advokátkou se sídlem Karviná-Fryštát, K. Sliwky 125, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 11. 2005, čj. 63 Az 225/2004-45

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jany Brhlové se určuje částkou 2 150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2. 12. 2004, čj. OAM-3211/VL-10-HA14-2004, žalovaný zamítl žádost žalobců jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem zamítl.

Rozsudek napadli žalobci (stěžovatelé) kasační stížností, a to z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Krajskému soudu především vytkli, že v rozhodnutí dostatečně nezohlednil zdravotní obtíže žalobkyně ad a), což má podle nich za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). Dále stěžovatelé mají zato, že se krajský soud dostatečně nezabýval důvody pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Nakonec stěžovatelé upozornili, že již několik let žijí v České republice a proto je třeba mít třeba na zřeteli i zájem nezletilého dítěte ve vztahu k prostředí, v němž vyrůstá. S ohledem na uvedené důvody navrhli stěžovatelé, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

V odpovědi na námitku, že krajský soud dostatečně nezohlednil všechny stěžovateli uváděné skutečnosti svědčící pro udělení azylu (zdravotní stav), pro které měl rozhodnutí žalovaného zrušit, je nutno konstatovat, že pokud stěžovatelé žádný azylově relevantní důvod v řízení před žalovaným neuváděli, bylo zcela namístě jejich žádost o azyl zamítnout jako zjevně nedůvodnou, jak v obdobném případě potvrzuje i právní názor obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, sp. zn. 5 Azs 27/2003 (publ. na www.nssoud.cz): „*Neuvádí-li žadatel o azyl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., jde o žádost zjevně nedůvodnou, kterou lze zamítnout podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu při dodržení lhůty uvedené v § 16 odst. 2 tohoto zákona.*“. Pro úplnost je třeba poznamenat, že se krajský soud vypořádal i s otázkou zdravotního stavu žalobkyně ad a).

Nejvyšší správní soud dostatečně vyložil i pojem „humanitární azyl“ a co rozumí „důvody hodnými zvláštního zřetele“, když uvedl např. v rozsudku ze dne 15. 10. 2003, sp. zn. 3 Azs 12/2003 (publ. na www.nssoud.cz), že: „*Na udělení azylu z humanitárního důvodu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., nemá žadatel subjektivní právo. Správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení; jeho rozhodnutí přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu, a to z hlediska dodržení příslušných procesních předpisů (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).*“

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelům byla právní zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka JUDr. Jana Brhlová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a doplnění kasační stížnosti - a 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9

odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 8. 2006, celkem 2 150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu